

Hodnocení oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Adriana Zat'ková	
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby	
Obor/ateliér	Animovaná tvorba	
Forma studia	Prezenční	akad. rok 2019-2020
Název práce	Spomienka ako dôležitý prvok narácie	
Oponent práce	doc. akad. mal. Michal Zeman	

Vplul jsem do rozlehlých vod celistvého textu bádání teoretické práce studentky Adriany pod názvem *Vzpomínka jako důležitý prvek narace*. Při čtení se pohybuji v moři na téma vzpomínka nad hladinou budoucnosti, na hladině přítomnosti, a především také pod hladinou minulosti. V záplavě slov kolem pojmu vzpomínka se ale jako by vypařila samotná podstata inspirace, kterou je pro studentku Adrianu slané moře. Ano, je nutné si pojmenovat možnosti, metody, postupy při hledání zdroje inspirace, cesty a uchopení námětu. Je bezesporu chvályhodné a v určité poloze logické zabývat se v teoretické rovině pojmem vzpomínka jako prvkem, s kterým se pracuje v animované tvorbě, ale je vrtkavé pronikat přes obor animované tvorby do rozsáhlého pole oboru psychologie a rozvádět konstrukt pojmu vzpomínka. Souhlasím s názvem jako i s tématem teoretické části *Vzpomínka jako důležitý prvek narace*, ale nelze vzápětí označit vzpomínku jako zdroj inspirace na úrovni předmětné [úvod str.10]. Vzpomínka je abstraktní pojem, obecné pojmenování, je to metoda, paměťový vtisk, je abstraktním pojmem v pozici nahlížení do minulosti. Proto je s podivem, že studentka provádí v teoretické části řešerši vzpomínky v animované tvorbě, ale tento abstraktní pojem neaplikuje do filmové řeči svého animovaného filmu. Vzpomínka není definována jakoukoli formou v audiovizuálním snímku praktické části. Studentka provede dostatečně hloubkové vnoření do pramene slov rozpomenutí, do čistého potůčku sousloví kalné paměti, do racionálního veletoku emotivních vět, do klidného jezera odstavců bouřlivého vzpomínání, do tichého oceánu s ostrovy a oddíly o tichém zapomínání. Studentka se ale ztratí jako kapka v moři v záplavě řešerši, a hlavním aktérům v praktické části věnuje jen jeden mililitr slov pro popis mentální roviny hlavní aktérky, pro popis těkající a nestálé hladiny protihráče, a z obsažnosti moře vyždímá jen jedno deci odstavce. Právě slovní pojmenování věcí, pojmenování tekoucích jevů, pojmenování mlhavého prostředí vzpomínky ukotví ten nejlepší přehled toho nejdůležitějšího pro následné obrazové ztvárnění. Studentka správně zakotví téma vzpomínky ve vybraných oddílech, ale stať o přírodním živlu plave na vodě. Jako by uplavalo načerpané téma podrobného studia pojmu vzpomínka, ale myšlenka klesla ke dnu. Kolik sladkovodních řek se vlévá do moře, a přitom moře zůstává stále slané. Moře není kyselé ani sladké, je mokré. Moře není čisté ani suché, je to jen moc vody. Text studentky Adriany není špatný ani prázdný, je dobrý.

poznámka na závěr *Spomienky sú teda najdôležitejšou súčasťou nášho života*. [závěr str.34]
Oponent recenzuje: Nejdůležitější součástí našeho života je přítomný čas.

Návrh klasifikace C — „dobře”

Ve Zlíně dne 25. 8. 2020

.....

podpis oponenta práce